

Daiva Čepauskaitė
Auksinė Skruzdėlė

Kokia iš tų eilėraščių nauda?
Ir kam juos tie poetai nuolat kuria?
Naudingas daiktas – dviratis, lazda,
Plaktukas, duona, batai ar kepurė.

O kas iš tų eilėraščių dailių?
Iš jų sriubos nei košės neišvirsi,
Neatsipjausi kaip dešros peiliu
Ir į vartus galingai neįspirsi.

Neprisileisi tu iš jų sulos,
Sausainių ar pyrago neiškepsi,
Nesaugos kiemo, priešo neaplos,
O jų paskaitęs genijum netapsi.

Jais nepašersi kiaulių nei kačių,
Ir nepadės jie tau kai skauda dantį.
O jeigu atvirai, tai aš jaučių,
Kad galima visai be jų gyventi.

Bet kartą aš eilėraščių skaičiau,
Už lango lijo, taip lengvai ir smulkiai,
Ir tapo viduje kažkaip keisčiau,
Lyg būtų ant širdies nukritus dulkė.

Tokia lengva, mažutė ir jauki,
Lyg skruzdėlė auksinė nuropotų

Lyg suptus plūdē vakaro aky,
Ir skonis burnoje – mamos kompoto...

O jeigu atvirai, tai privalau
Sutikt, kad daug kas ir be to gyvena.
Bet argi tai gyvenimas, brolau,
Kai niekas tau širdies nepakutena?